.VI évfolyam. 1910. junius hó 11. 24. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . 2 korona
Kiadja: a »Jánosháza és Vidéke« lapkiadóvállalat.

DINKGREVE NÁNDOR felelős szerkesztő.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez; előfizetések, hirdetési dijak és reklamációk a kiadóhivatalba küldendők.
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

MUZEUM KÖNYVTÁRA

Az ipari hitel szervezése.

Azok a panaszok, amelyek főképen a középipar köréből az ipari hitel szervezetlensége és ennek következtében drágasága miatt mind sürgetőbben felhangzanak s amelyek a külföldön is a hosszu lejáratu ipari hitel szervezésének kérdését aktuálissá tették, már régóta foglalkoztatják az illetékes köröket. Ez idő szerint az ipari hiteligények kielégitése a takarékpénztári szervezettel semmiféle szerves kapcsolatban nincsen; az ipar kifejlesztésére a takarékpénztári tőkék s szervezetük ugyszólván teljesen holt pénzt képviselnek. A vidéki pénzintézetek középpontositására irányuló törekvések arra mutatnak, hogy a vidéki takarékpénztárak betétjeinek a hazai gazdasági ágazatok érdekében való gyümölcsöztetése tényleges közgazdasági szükséglet s e folyton megujuló mozgalmak hatása alatt előbb-utóbb létre fog jönni valamely olyan hitelszervezet, mely a magyar vidéki takarékpénztárakat ép ugy összekapcsolja első sorban az ipari, másodsorban a kommunális hitel kielégitésére, mint ahogy a szorosabb értelemben vett (föld és házbirtokon nyugvó) jelzáloghitelre már megtörtént. Ez a hitelszervezet folyton uj jövedelmező területet fog maga előtt találni Magyarország indusztrialódásával, meg a jelzálogkölcsönök előbb-utóbb elérik a végső határukat, amint azt a porosz jelzálog álladék állandóságán látjuk.

A tapasztalás arra utal, hogy ugy az ipari papirok elhelyezése, valamint a vidéki intézetek tőkéinek, a városok érdekeltségének összepontositás terén Magyarországon ugy haladhatunk üzleti alapon előre, ha oly szervezetet teremtünk, mely a vidéki iparvállalatokra a vidéki intézetek által adandó kölcsönöket ezek szavatossága mellett egy középponti intézetre engedélyezi, ez a középponti intézet arra fiix kamatozásu kölcsönöket bocsát ki, melyek részben a helyi intézetek által adatnak el, részben a külföldi tőkének behozatalára ép oly alkalmasak, mint a záloglevelek. Az intézet szervezete hasonló lenne a »Magyar Takarékpénztárak Központi Jelzálogbankjá«-nak szervezetéhez. A kibocsátandó kötvények az ipari befektetés természetének megfelelően 35—40 év alatt amortizálandó 5 százalékos kötvények lennének.

A magyar ipar szempontjából a legüdvösebb az lenne, ha sikerülne a három nagy magyarországi pénzcsoportnak együttesen megteremteni a magyar ipar hitelnek ilyetén a középponti szervezését. Amennyiben bármely okból ez a legegészségesebb megoldás most nem létesülhetne, elő fog állani az a másik eshetőség, hogy egyes pénzintézeteink külön-külön veszik fel üzletkörökbe az ipari hitelnyujtásnak ez alakját. Mind a két megoldás eshetőségének közös alapja az, hogy a jogi helyzet tisztáztassék. Ez csak ugy érhető el, ha a törvényhozás az 1905. december 27-iki osztrák törvény mintájára az ipari kötvényeket szabályozza s az igy megálla-

Falusi történet.

Irta: PÁLFFY ISTVÁN.

Féllábu koldus jött hozzám panaszra, mert kidobták a korcsmából. Elhivattam a legényt, aki bántotta. A községházánál voltunk, balról a jegyző ült mellettem, jobbról meg a biró. Előttem állott a javítóintézetben vádlott. Erkölcsi oktatást tartottam neki és meglátszott barna arcán, hogy szivesen hallgatja. A jegyző, meg a biró szintén megelégedetten bajtogatták fejüket.

— Látod, látod, — feddettem a legényt — most megint magadnak csináltál bajt. Pedig már sokszor akartam javadat. Miért nem hallgatsz hát a jó szóra?

— Nem lőhet, mert mindig ugy csinálódik ki a dolog, hogy én maradok benne — mondta panaszos hangon, fejét lecsüggesztve.

Kalapját forgatta a kezében, néha felvetette reám szemeit, mintha titokban a gondolatomat akarná kitalálni, aztán kitekintgetett az ablakon, mintha várna valakit.

— Vársz valakit? — kérdeztem tőle.

— Nem.

— Hát miért nézegeted az ablakot minduntalan?

— Hát . . . csak.

— Félsz tőlem?

— Nem . . . Hiszen jó embör.

— Pedig megérdemelnéd, hogy . . .

— Hej! . . . Ugyis megvert már engemet az a fölséges atyauristen.

Mikor ezt mondta, mélyen sóhajtott és durva ingujjával megtörölte nedves szemeit.

Megsajnáltam. Mégis van benne egy szikra jóérzés. Nem vadult el egészen. Egy ideig néztem és láttam róla, hogy valami fáj neki. Mintha vonaglott volna az arca, ugy látszott.

Valahányszor szóltam hozzá, mindig sóhajtott.

Ott hagyott a biró, utóbb a jegyző is. Ők is sajnálták a tagbaszakadt legényt, de nem akarták, hogy meglássa rajtuk. Inkább kimentek.

Fölállottam és a legény elé mentem. Megfogtam a kezét. Durva és repedezett volt.

— Milyen piszkos a kezed, miért nem mosod gyakrabban?

— Ilyen volt eddig is.

— Az inged is szennyes.

— Nincs aki kimossa.

— A nadrágod rongyos.

— Az én ruhám mindig ilyen volt.

— Hát miért nem dolgozol többet? Aztán vennél magadnak egy-egy darab ruhát.

— Hát azért ugyis dolgozom, de ha nem kerül.

— Mert megiszod.

— Az is csak köll. Más is iszik.

— Hány esztendős vagy?

— Most mennék sorozatra.

— Ettél-e már valamit ma? — kérdeztem tőle, másra terelve a beszédet, mert láttam, hogy a legény mindjobban elkedvetlenedik.

— Ma nem még. Ma nem ettem, de tegnap megkináltak a Vargáéknál.

— Ott voltál dologban?

— Ott is, meg máshol is. Olyan vagyok én tisztölettel, mint az ágról szakadt madár. Anyám nincsen, az apám mindig korcsmában lakik, én meg itt-ott, ahol befogadnak.

pitott tipusnak megadja az 1907. évi XXXII. t.-cikk kedvezményeit.

A magyaripari részvénytársaságok 140 millióval többet invesztáltak, mint amennyi saját tőkével rendelkeztek és biztosra vehető, hogy a magánvállalatoknál a kép még rosszabb. Ez az adat már magában véve utal arra, hogy iparunk tőkehiányban szenved s e tarthatatlan helyzet orvoslására meg kell adni az iparnak azt a hitelforrást,amelyre szüksége van: hosszu lejáratu, felmondhatlan, törlesztéses hitelt. Az iparnak, mely tőkehiányban szenved, tehát módot kell adni tőkére.

Ehhez azonban mindenekelőtt szükséges az állami iparpártolási programmot a hosszu lejáratu ipari hitel támogatásával kiegésziteni. Azt a támogatást, amelyet a törvényhozás eddig más gazdasági érdekköröknek tényleg már nyujtott, az ipari hitel számára is biztositani kell. Az ipari záloglevelet föl kell ruházni az állami ellenőrzésből eredő köztekintélylyel és megbizhatósággal és az állami támogatás minden előnyével. Az ipari záloglevél fedezete lenne tehát: 1. A bekebelezés által lekötött gyári ingatlan és berendezése. 2. Az ipari vállalat egyéb vagyona. 3. Az engedményező intézet szavatossága. 4. A középponti emittáló intézet által ez üzletek fedezésére képezett külön tartalékok. 5. A kibocsátó intézet egyéb vagyona. 6. Az állam által nyujtandó kedvezmények és kiváltságok.

Állatkereskedelmünk érdekében.

Bécsben folyó évi május 29-én megalakult az állat- és huskereskedők birodalmi szövetsége. Birodalom alatt Ausztria *és* Magyarországot értik a bécsi marhakereskedők és az uj szervezet ehhez képest Magyarországra nézve *is* kiterjesztené hatáskörét. Be akarja magába kebelezni teljesen a magyar hus- és állatkereskedelmet is, ami ugy látszik, hogy sikerül, ha idejében védelemről nem gondoskodnak. A Reichsverbandba beválasztották a három prágai, tiz bécsi, egy gráci és hét más osztrák kereskedő mellé két budapesti és egy trencséni állatkereskedőt is.

Szomoru, hogy ez a három ur, névszerint Spitzer Lajos, Bauer Mihály, Goldmann Fülöp vállalják az osztrák dicsőséget. Megdöbbentő jelenség általában, hogy amig az osztrák termelő a maga közvetitőjét kezében tartja ezer szállal és ki nem engedi, a magyar termelő, különösen a magyar mezőgazdaság, nemcsak hogy kezében nem tartja a maga közvetitő kereskedelmét, de kiszolgáltatja — vétkes könnyelmüséggel Ausztriának. Ekként koncentrálódik ugy kivitelünk, mint behozatalunk közvetitése egyazon idegen hatalom vezetésében, ami valóságos veszedelem gazdasági életünkre. A szóban forgó osztrák és magyar honpolgárok természetesen megtalálják a maguk számadását, amikor egyszerüen csatlakoznak az osztrák kereskedelmi törekvésekhez. A hóditó erejében és hasznában osztozkodni mindig hálásabb, mint a védelem nehézségeiben részt venni.

Érdekes különben, hogy a már egyszer megalakult egyesületét a magyar állatkereskedőknek ugyanaz bontotta meg és oszlatta föl, akit most a bécsiek beválasztottak a Reichverbandba. — A hazafias magyar kereskedőknek résen kell lenniök, hogy egyéni érdekből egyesek ne árthassanak a magyar állatkereskedelemnek és gazdaságnak.Alkossák meg külön, a maguk védelmére a *magyar* egyesületet és összetartással tegyék lehetetlenné, hogy néhányan biztos haszonért osztrák járszalagon vezethessék az egész magyar állatkereskedelmünket!

Vasvármegyének is vannak szolid, sok érdemü és hazafias érzésü állatkereskedői, aminthogy általában gabonakereskedőink is nagy elismerést és köztiszteletet érdemelnek magyar mezőgazdaságunk föllenditése és emelése körül: meg vagyunk róla győződve, hogy ők e magasabb nézőpontból mérlegelik a fontos kérdést, amit ismert buzgalmukkal iparkodnak kedvezőleg megoldani.

Ugy-e megbocsátod nékem . . .

Nem törődtem, hogy *Holnap*
Én rám jót, vagy rosszat hoz majd,
Csak a *Má*-nak éltem;
Mit bántam, hogy a tövis szur,
Vagy az utamra virág hull,
Mindegy volt az nékem.

— Hát aztán mért dobtad ki azt az embert a korcsmából? — tértem át végre a tárgyra.

Nem szólt, csak lesütötte a szemeit.

— No, mért dobtad ki? — kérdeztem mégegyszer tőle.

— Azért kéröm — mondotta — mert azt mondotta, hogy . . .

Elhallgatott. Látszott rajta, hogy nehezére esik kimondani. Biztattam.

— No, miért szted?

— Azért, mert böcstelenkedett.

— Mit csinált?

— Böcstelenkedett.

— Hogyan?

— Kigyött belőle, amit megivott.

— Hiszen azért nem kellett volna kidobni. Neked semmi közöd sem volt hozzá.

— Hát iszen nem is volt nekem eszem ágában sem, hogy bántom, hanem ő vótt részeg, aztán nekem mondta, hogy én vagyok az.

— Hát te nem voltál az?

— Nem ám.

— No lásd. Ha józan voltál, annál inkább nem kellett volna kikötnöd vele.

— De mikor megütött.

— Hát akkor azért haragudtál meg rája, mert megütött, ugy-e?

— Nem én.

— Hát miért?

— Azért kéröm, mert szidta az anyámat.

— Hogyan szidta?

— Csunyán, parasztosan.

— Pedig nem is ismerte az anyádat, ugy-e?

— Még én se ismertem.

— Nem is láttad sohasem?

— Még hirét sem hallottam.

Nem kérdeztem többet. Kiküldtem és beszólitottam a másikat, a sértettet, vagyis a kidobott embert.

A folyosón találkoztak. Igen csunyán néztek egymásra. Egyszerre csak egy nagy csattanás hallatszott. Kinéztem. Hát a sánta koldus akkor tápászkodott fel a földről. Kérdeztem a legényt:

— Mit csináltál már megint, te gazember.

— Pofon vágtam — mondta nyugodtan.

— Még most sem tudsz békén maradni? Hát már semmi jó szó sem használ neked?

— Hát mér nézett rám olyan mérgesen, — mondta — mintha én tehetnék arrul, hogy bepanaszolt, aztán a törvénybe kellett neki gyünni . . .

Vallás.

Valami büvös, mámoros álom
Reszket a lények méla szemén,
Remeg a légben, [illegible],
Surran a földnek tarka szinén.

Honnan e mámor, honnan ez álom?
Sziv hova száll, virág mire nyil?
Egy-e a szépség és az igazság?
Égből a földre vezet-e hit?

Átöntöm lényemet a csillagégbe,
Merüljön ablakom a semmiségbe,
Csupán másokban éljek én!
Csak minden szivben én dobogjak,
Csak minden szemben én ragyogjak
És mindent üdvözitsek én!

Komjáthy.

Csöndes éjjen fénylő csillag,
Virágok között az illat
Nem érdekelt engem;
Sohse tudtam mi az élet,
Csak mióta szivem éled
S álmodik a lelkem.

Ugy-e megbocsátod nékem
Minden bünöm, minden vétkem
S nem itélsz el engem,
Hogy idáig balga hittel,
Vágyak nélkül, üres szivvel
Senkit sem szerettem.

Egykedvüen róttam eddig
A napokat valamennyit
Egyiket a másikra.
Te voltál a mentő angyal,
Aki jóságos szavakkal
Birt a jobbulásra.

Tőled tanultam szeretni,
Földön boldogságra lelni,
Hinni és remélni;
A te szemed égő párja
Gyujtotta a szivem lángra
S megtanitott élni.

Novák Pál.

Heti krónika.

Választás után. Egyrészről a nagy lelkesedést, másrészről a nagy elkeseredést és csalódást keltő választás lefolyásáról már beszámoltunk. Ezuttal csupán az ezeknután történt eseményeket emlitjük meg. A kerület kikiáltott uj képviselőjét, dr. Ostffy Lajost egetverő örömnyilvánitással ünnepelték hivei. Az érte menő küldöttség vállra kapva hozta a választás szinhelyére, ahol a mandátum átvétele után beszédet intézett a néphez. — Ostffy kifejtette, hogy jövőben előtte minden választó egyforma lesz, bajukban, ha őt felkeresik, a pártállás tekintetbe vétele nélkül tehetségéhez mérten segiteni, támogatni fogja. Igy cselekszik minden nemesen gondolkozó ellenfél, igy beszél és érez minden nemesszivü férfiu. Nem kell tehát senkinek aggódni a felett, hogy ezek után a bosszu és megtorlás ideje következik, ellenkezőleg, a kellemes tapasztalat azt fogja mutatni, hogy benne védő és mindannyiónk érdekeit szivén viselő angyalunkra találtunk. —

Juniális. Hermann Pálné vezetése alatt levő ovodás gyermekei az elmult vasárnap a Központi-szálloda udvarán a magán ovoda vezetősége gyermek-juniálist rendezett, amelyen nagyon sok szülő és felnőtt vett részt. Érdekes látványt nyujtott a cigányzene hangjai mellett zsibongó, játszó gyermeksereg, akikről a derü, a gondtalanság, a jókedv, még a felnőttekre is átragadt. Kezbe le is fényképezték őket. A kedélyes juniális ugy 7 óra tájban ért véget.

Évzáró vizsgálatok. A jánosházai r. k. elemi népiskolában junius hó 14. és 15-én lesznek az évzáró vizsgák. — Az izr. elemi iskolában pedig junius 12., 13. és 14-én fognak a vizsgálatok megtartatni.

A kapuvár—devecseri vasut. A kereskedelmi miniszter dr. Porkoláb Mihály csiidömölki ügyvédnek a kapuvár—devecseri vasut vonal kiépitésére az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

Jánosházán gyár épül. A magyar aszbeszt-pala részvénytársaság Jánosházán a vasuti állomás közvetlen közelében nagyszabásu gyártelepet épit, mely mintegy száz munkást foglalkoztat. A gyárat azért vitték Jánosházára, mert a balatoni vasut mentén levő állomás a gyárra nézve a legkedvezőbb elhelyezés. A gyárat a vasuti vonal mellett tüztávlaton belül épitik. A vasut az épités ellen nem emelt kifogást és igy a közigazgatási bizottság is megadta az épitésre az engedélyt. A nagyszabásu gyártelep épitését már megkezdték.

Meghivó. A Vasvármegyei Tüzoltó-Szövetség 1910. évi junius 29. napján délelőtt 11 órakor Vasvárott, a Zöldfa-vendéglő nagytermében tartja XVIII. évi rendes közgyülését, melyre Vasvármegye összes szervezett tüzoltótestületei, valamint a tüzoltóügy iránt érdeklődők tisztelettel meghivatnak. A közgyülés tárgyai. 1. Elnöki megnyitó. 2. Jelentés a szövetség ügyeiről és a tüzrendészet állásáról. 3. A választmány jelentése a pénztárról. 4. Költségvetés megállapitása. 5. Az 1911. évi közgyülés helyének megállapitása. 6. Előzetesen beérkezett inditványok és felszólamlások tárgyalása. 7. Tisztujitás. A közgyülést megelőzőleg ugyanazon helyiségben délelőtt 10 órakor a választmány fog ülést tartani, amelyen az ügyvezetés körébe tartozó jelentéseken kivül a kö gyülési tárgyak is elő fognak készittetni. E választmányi ülésen való megjelenésre a t. választmányi tag és ker. tüzr. felügyelő urak felkéretnek. Szombathely, 1910. május 11. Herbst Géza alispán, szöv. elnök. Barabás István szöv. titkár. A vasvári önk. tüzoltó-egylet által a junius 29-iki szövetségi közgyülés alkalmára megállapitott napirend: Reggel negyed 10 órakor vendégek fogadása. Fél 10 órakor felvonulás a vasvári uj szerházhoz és az épület átvétele. 10 órakor szövetségi választmányi ülés. 11 órakor közgyülés. Fél 1 órakor közebéd a Zöldfa-vendéglő kertjében. Fél 4 órakor a vasvári önk. tüzoltóság gyakorlata. Gyakorlat után mulatság a Zöldfa-vendéglő kertjében.

Hirdetmény. A soproni m. kir. posta- és távirdaigazgatóság a következő hirdetmény közlésére kérte meg lapunkat: A kereskedelemügyi m. kir. miniszter postai cimbejelentő lapokat rendszeresitett. A cimbejelentő lapok a fürdőn nyaraló, üdülő és turisták által [illegible] szánva és arra szolgálnak, hogy a hosszabb tartózkodásra érkező közönség megérkezése után illetve elutazása előtt, vagy szállásváltoztatáskor is ily lapot megfelelően kitöltvén, az illető helyen levő póstahivatallal lakcimét (utca, házszám, szálló, vendéglő, villa, szobaszám stb.) közölje s ilykép a cimére érkező póstai küldemények és táviratok akadálytalan kézbesitése, illetve azok után, vagy visszaküldése iránt intézkedhessék. A cimbejelentő lapok a fürdő-nyaraló és üdülőhelyeken levő postahivataloknál, valamint a szállóvendéglő és villatulajdonosoknál is ingyen kaphatók; kitöltésük és felhasználásuk módja iránt maga az illető nyomtatvány elég tájékozást nyujt. A kellően kitöltött cimbejelentő lap az illető fürdő-nyaraló, üdülő helyen bármelyik levélgyüjtő szekrénybe dobható, vagy közvetlenül a postahivatalba küldendő. A cimbejelentő lapot bérmentesiteni nem kell, a távolsági forgalomban azonban fel nem használható s a cimbejelentésen, továbbá az után vagy visszaküldés iránt való rendelkezésen kivül egyéb közleményt nem tartalmazhat.

A tüdővész pusztitása. A belügyminiszter jelentése szerint 1908-ban Magyarországban tüdővészben elhalt 65.649 egyén. A magyar birodalomban 1909 október havában gümőkórban elhalt 5072 egyén. A Dunántúlra esik 688. Törvényhatóságok szerint csoportositva e halálesetek a következőkép oszlottak meg: Baranya megye 63, Pécs városa, 8, Fejér megye 42, Székesfehérvár városa 4, Győr megye 18, Győr városa 7, Komárom megye 49, Komárom városa 2, Moson megye, 16. Somogy megye 98, Sopron megye 62, Sopron városa 9, Tolna megye 57, Vas megye 89, Veszprém megye 50, Zala megye 114.

Vészkürtök. A vasvári tüzoltóság egyes utcákban már régebben vészkürtöket helyezett el, hogy a kiütheto tüz esetében a vészjel azonnal megadható legyen a város minden részében. Most a tüzoltóparancsnokság kisjelzőtáblákat függeszt ki mindama házak külső falára, ahol vészkürtök vannak elhelyezve, hogy igy a közönség is tudhassa, hogy kiütő vész esetén hol lehet a riasztást azonnal eszközölni. Igen helyesnek találjuk a tüzoltóság ez intézkedését, mert tüzesetben első dolog a gyors riasztás. Minálunk is üdvös lenne.

Ujfajta görögtüz. Egy német katonatiszt az ugynevezett görögtüz egyik uj fajtáját találta fel, amelyik, ha egy német katonai közlöny hiradásának hinni lehet, rettentő pusztitó hatással lesz a jövendő nagy tengeri ütközetekben. Az uj pusztitó szert nemrég Vimos császárnak demutatták. A régifajta görögtüzektől abban különbözik, hogy nem mint löveget szórják az ellenséges hajókra, hanem folyadék alakjában vizre öntik és meggyujtják. Ennek a folyadéknak az összetételét természetesen titokban tartják. Csak annyit tudni róla, hogy mint az olaj, ugy uszik a viz szinén és ha meggyul, semmiféle szerrel el nem olthető. A kiséreteknél, amelyeket a tegeli tavon végeztek, mindenféle oltószerrel kiséreltették, de sem a viz, sem más vegyszerek nem használtak. Az égő folyadékot tengeri csaták alkalmával olyan módon fogják az ellenséges hajóraj ellen felhasználni, hogy egy kisebb hajóra [illegible] folyadékkal megtöltenek, az ellenséges hajóraj elé küldenek és azután villamosság utján felrobbantani. A folyadék akkor egy pillanat alatt egy tengerré változtatja át a vizet és a hajók, amelyek a közelben vannak, a lángok martalékává lesznek. A saját hajójai védelmére a feltalálók biztosan ható ellenszert talált fel. (tk.)

Vágási ügyek. A földmivelésügyi miniszter leirata alapján értesitette az alispáni hivatal a főszolgabiró hivatalt, hogy utasitsa ugy az állatorvos urat, mint a husbiztosokat és mészárosokat szigoru ellenőrzés és mihez tartás végett, hogy a 4 héten aluli borjukat levágni tilos.

Felelős szerkesztő: [illegible]

Tűzmentes nád és szalma. Groffits Gábor keszthelyi gazd. akadémiai tanár az irányban kisérletez, hogyan lehetne a fedőnádat és fedőszuppot tűz-ellenállóvá tenni. A kiserletezés céljára a keszthelyi murvásban egy 9 méter hosszu lábas pajtát állitottak fel, melynek tetőzete különféle fedőanyaggal volt befedve, ezek között náddal és szalmával is. A tűzpróbát mult héten, szombaton igen nagy érdeklődés mellett megejtették. Először megállapitották, hogy kivülről égő petróleumos csóvákkal a pácolt szalma és nádtetőt kigyuladásra hozni nem lehet. — Ezután az egész pajtát 1.80 méter magasságban száraz tüzelő anyaggal rakták meg, ezt azután meggyujtották. A keletkezett nagy tüzben a preparált szalma és nád bizonyultak legellenállóbbnak, mert több mint egy órai tüzelés után a pajta összedült, a nád és szalma pedig egy tömegben megmaradt. E tüzpróba után remélhető, hogy a szalma és nád, melylyel az utóbbi idők óta ujonnan épült házakat fedni nem szabad, ismét el fog terjedni, mely által gazdáink nemcsak olcsó, hanem olyan fedélzetet nyernek, mellyel különösen gazdasági épületekvél egyik modern fedélzet sem veheti fel a versenyt.

NYILT-TÉR.

(E rovatban közlöttekért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.)

Nyilatkozat.

Megbotránkozással értesültem arról, hogy azt beszélik, rólam mintha én terjeszteném azt a hirt, hogy Ritter Imre vendéglős a zalaszentgróthi választásból kifolyólag azt mondta volna, hogy dr. Robicsek Ferenc kikeresztelkedett zsidó, igy legalább a katholikusok között is van egy okos ember. Szükségesnek tartom kijelenteni; hogy mindazok, kik ezen aljas hazugságot az én nevemmel hozzák összefüggésbe, közönséges rágalmazók.

Jánosháza, 1910. junius 9-én.

Csuper Kálmán.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi alkálikus természetes savanyuvíz

Bor, pezsgőhöz a legjobb ital.

magyarországi főraktár: Brest, V Zoltán-u. 10.

Bérbeadási hirdetmény.

Méltóságos **gróf Erdődy Sándor** cs. és kir. kamarás ur, jánosházai uradalmához tartozó alább megnevezett korcsma épületeket és egy vizimalmot

1910. évi junius hó 21-én délelőtt 9 órakor

kezdődő szóbeli nyilvános árverésen alulirt jószágigazgató bérbe adja.

1. A jánosházai **„Korona"** vendéglőt.
2. A jánosházai **„Fehérló"** vendéglőt.
3. A jánosházai **„Sörház"-at.**
4. A **dobrokai csárdát** nagykamondi határba 15 magyar hold földdel.
5. **Hosszuperesztegi korcsmát.**
6. Torna vizen épült **nagyberzsenyi malmot,** 12 magyar hold szántóföldde és 8 magyar hold réttel.

Az 1-ső, 2-ik, 3 ik, 4-ik és 5-ik szám alatti korcsma épületeket **1911. január elsejétől** kezdődő hat egymásután következő évre.

A 6-ik szám alatti malmot **folyó évi október hó elsejétől** kezdődő hat egymásután következő évre.

Az árverezők kötelesek az árverés megkezdése előtt bánatpénzt letenni. Az árverés megkezdése előtt zárt ajánlatok is adhatók be, melyekhez háromszáz korona csatolandó.

Az árverés **Jánosházán, a kasznári hivatal helyiségében** lesz megtartva, hol a bérletekre vonatkozó feltételek bármikor megtekinthetők.

Alsóság, 1910. évi május hó 31-én.

REMETE DÉNES, jószágigazgató.

Néhány elismerő levél STERN MÓR FIA jánosházai hornyolt-tetőcserép és gőztégla-gyárában készült anyagokról:

Tölcsány, 1907. X/18.

Mai napon postautalványon beküldtük a szállitott cserépzsindely árát s egyuttal a szállitott kitünő minőségü anyagért elismerésünket fejezzük ki. Tisztelettel

Báró Guttmann László zalabéri uradalma.

Tölcsány, 1907. XII/14.

Sziveskedjék jövő évi épitkezésre 30—100 ezer darab tégla és 10—30 ezer darab tetőcserépre Zalabér állomásra ajánlatot tenni.

Báró Guttmann László zalabéri uradalma.

Szénásvölgyi uradalom 1908. julius 12-én.

Tekintetes Stern Mór fia urnak Jánosháza.

Örvendek, hogy tőgyes és pontos kiszolgálásért, ugy mint a küldött cserépzsindely kifogástalan jó minőségéért ezuton megelégedésemet nyilvánithatom, egyuttal tisztelettel kérem . . . stb.

Schmidt Adolf.

Pusztaszentlászló 1908. VI/23.

A két vaggon zsindelyt megkaptam, nagyon meg vagyok vele elégedve.

Zágorhidy Cigány Bertalan.

Kelt Pacsán, 1907. február hó 26.

Miután láttam Pacsatüttősben a gyártmányát és nagyon jónak találom, sziveskedjék velem tudatni, hogy ezerét mennyiért adja a Zalaapáti állomásra, mert ha jobban jövők ki vele, mint a sopronyival, ugy csakis az ön gyártmányát használjuk stb.

Acél Miklós épitési vállalkozó.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villamerőre berendezett könyvnyomdájában Celldömölk.